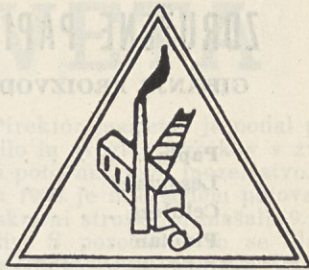

NAŠE DELO

GLASILO DELOVNIH KOLEKTIVOV ZDRUŽENIH PAPIRNIC LJUBLJANA IN PAPIRNIC KOLIČEVO

KONFERENCA OSNOVNE ORGANIZACIJE ZK

KOLIČEVO, JANUARJA — Člani osnovne organizacije ZK Papirnice Količevo so imeli dne 12. januarja 1967 svojo letno konferenco, na kateri so pregledali dosedanje rezultate dela svoje organizacije ter določili smernice za nadaljnje delo. Konferenci so prisostvovali skoraj vsi komunisti iz podjetja, kot gosta pa sta se je udeležila sekretar občinskega komiteja ZK tov. Krevs in kadrovik Skupščine občine Domžale tov. Gerkmann.

Po izvolitvi delovnega predstava in sprejetju dnevnega reda je dosedanji sekretar OOK ing. Niko Belšak prebral letno poročilo ter analiziral izvršitev sklepov, ki so bili sprejeti na zadnji letni konferenci. V referatu je poleg ostalega orisal politično situacijo v preteklem letu ter analiziral njen vpliv na delo ZK v podjetju. Poudaril je, da so imele velike spremembe v vodstvu ZK posledice na delo osnovne organizacije. Komunisti so bili večkrat zaradi nepravčasne in ne dovolj temeljite informiranosti postavljeni v zelo težak položaj pri svojem političnem delu. Morali so članom kolektiva tolmačiti stvari, o katerih niso bili dovolj poučeni. V nadaljevanju poročila je sekretar ugotovil, da je podobno kot v državnem merilu bilo tudi v podjetju opaziti vmešavanje posameznih institucij v samoupravljanje, kar je zaradi svojega kampanjskega značaja sprožilo precejšen odpor.

Vprašanje odgovornosti stopa z vsakim dnem bolj v ospredje. Skrajni čas je, da se prenehajo opravičevati posamezne napake in anomalije, pa naj bo to kjerkoli. Do izraza mora priti strokovno delo; vsak ukrep mora biti vnaprej planiran in proučen in iz katerega mora biti točno

določen smoter. Rešitve naj bodo enostavne in preizkušene, da ne bodo komunisti postavljeni pred nerešljivo nalogo, kako tolmačiti posamezna stališča, ki se med seboj že v osnovi razlikujejo.

V nadaljevanju referata je sekretar obravnaval dosežene rezultate gospodarjenja v podjetju, spremembe na področju organizacije dela, izobraževanje kadrov, delovno disciplino, delitev dohodka in podobno. Ugotovil je, da se je kljub zaostrenim pogojem gospodarjenja povečala produktivnost na zaposlenega in da so se povečali osebni dohodki. Da bi lahko dosegli še boljše rezultate, bo potrebno, da člani ZK in vsi člani kolektiva usmerijo vse sile v to, da se zmanjšajo stroški poslovanja.

Po poročilu je sledila živahna in plodna diskusija, v kateri so člani osnovne organizacije obravnavali najrazličnejša vprašanja ter ocenili delo organizacije v preteklem letu. Del diskusije je bil namenjen obravnavi položaja in mesta ekonomskih enot. Omenjeno je bilo, da ekonomske enote nimajo dovolj pristojnosti in da zaradi tega ne morejo delati. Opaža se, da imajo premajhne pristojnosti na področju delitve dohodka. V nadaljevanju razprave je bilo ugotovljeno, da naše ekonomske enote niso delovne enote v smislu zakonskih določil, ker ne izpolnjujejo vseh potrebnih pogojev. Vsaka ekonomska osamosvojitve je že v osnovi nujno povezana z ugotavljanjem stroškov, kjer smo pa šele na začetku poti. Ugotavljanje stroškov bi bilo po mnenju nekaterih diskutantov dražje, kot bi bili vredni rezultati, ki bi se pri tem pridobili. Nedvomno je potrebno decentralizacijo samoupravljanja nadaljevati, vendar naj bodo posledice vsakega ukrepa v naprej pre-

računane. Glede na dosedanji razvoj imajo ekonomske enote precejšnje pristojnosti, vendar se jih zaradi nezainteresiranosti ne poslužujejo. V tistih primerih, kjer so sveti ekonomskih enot uspešno delali, niso izostali pozitivni rezultati.

Obveščanje o delu samoupravnih organov, je po mnenju nekaterih diskutantov pomanjkljivo. Sklepi so objavljeni na oglasni deski in v časopisu »Naše delo«, toda to ne zadostuje. Potrebno bi bilo tesnejše sodelovanje med delavci in njihovimi predstavniki v samoupravnih organih. Ti bi se morali predhodno posvetovati o posameznih vprašanjih, po končanih sejah samoupravnih organov pa bi morali svoje volivce obveščati o sprejetih sklepih. Čeprav odloča vsak samoupravljevalec samostojno in ni nujno, da zastopa interese svoje organizacijske enote, bi bilo za njegovo delo nujno koristno, če bi dobil splošne smernice neposredno od delavcev.

Pri razpravi o reorganizaciji ZK je bilo ugotovljeno, da se vsebina dela ZK ne spreminja, da

je popolnoma jasna in določena s statutom ZK in sklepi kongresov in plenumov ZKJ. Osnovna naloga reorganizacije je poiskati tako obliko dela, ki bo zagotovila ZK učinkovito izvrševati svoje naloge. Dosedanja toga organizacija mnogokrat ni bila v stanju posredovati in dajati smernice hitremu družbenemu razvoju. Prav tako bo potrebno zboljšati sodelovanje med komunisti v tovarni in na terenu.

Diskusantje so ugotovili, da je bilo delo dosedanjenega sekretarja in sekretariata uspešno in da so bili v veliki meri uresničeni vsi sklepi, ki so bili sprejeti na zadnji letni konferenci.

Po soglasni razrešitvi sekretariata in sekretarja je bil izvoljen za novega sekretarja tov. Milan Deisinger, za člane sekretariata pa: ing. Niko Belšak, Marko Bevk, Franc II Brenčič, Roman Kopač, Janez Klopčič, Stane Skok, Stane Laznik, Marija Starin in Janez Cerar.

Novemu sekretarju in sekretariatu čestitamo k izvolitvi in jim želimo dosti uspeha pri njihovem odgovornem delu.

Enajst izkušenih, vestnih, dobrih sodelavcev nas je zapustilo

VEVČE, JANUARJA — S koncem preteklega leta se je iztekla delovna doba enajstim našim sodelavcem, ki so bili krepka opora pri delu v svojih oddelkih, delavcem, ki so večji del svojega življenja preživeli v tovarni in prispevali svoje moči in sposobnosti za procvit in napredek tovarne. Vsakdo izmed njih, brez izjeme, je opravljal dolžnost na svojem delovnem mestu s prizadevanjem, da bi zadostil zahtevam dela in delovnega procesa. Ko se jim je z leta v leto hitro nabirala delovna doba, jih je zadnji dan dela, 30. decembra 1966, skoraj presepetil odhod v pokoj.

Že dan poprej so se zbrali v prostoru strokovne knjižnice, kjer jim je direktor podjetja, tov. Albin Vengust, izročil darila in se ob prisotnosti še nekaterih predstavnikov služb in samoupravnih organov pomenil z njimi. Obujali so spomine na leta dela, na vesele in manj vesele

(Nadaljevanje na 7. strani)

Financiranje strokovnega šolstva dobiva nove oblike

VEVČE, JANUARJA — Na gospodarski zbornici SRS je bil proti koncu preteklega leta zbor predstavnikov gospodarskih organizacij industrije celuloze in papirja. Razpravljali so o ustanovitvi posebne izobraževalne skupnosti papirniške stroke. Zbora so se udeležili zastopniki vseh slovenskih tovarn papirja in celuloze, predstavniki Šolskega centra tiska in papirja, tehniške srednje šole, nekateri zastopniki gospodarske zbornice in kot opazovalec tudi zastopnik Tvor-

nice papira Rijeka. Iz našega podjetja so bili na zboru tov. ing. Božo Igljič, tehnični direktor, Ivo Avbelj, predsednik DS, in Jože Lejko iz obrata Medvode.

Po običajnih formalnostih zbora je tovarniš Marjan Černe referiral o pomenu in vlogi izobraževalnih skupnosti s posebnim poudarkom na ustanovitvi take skupnosti papirniške stroke. Opisal je dosedanji sistem financiranja strokovnega šolstva in seznanjal navzoče z načeli njegove bodoče ureditve, obenem pa tudi opisal razvrstitev nalog, ki jih je še potrebno opraviti do sprejetja novega zakona o financiranju izobraževanja in vzgoje.

Po referatu se je razvila živahna razprava, iz katere povzemamo glavne misli.

Stroški dejavnosti papirniškega odseka tehniške šole v Ljubljani za leto 1967 bodo predvidoma znašali 280.000 N din, kar skupaj z istimi stroški papirniškega oddelka Šolskega centra tiska in papirja znese 770.000 N din. Ob upoštevanju 15% prispevka republiške izobraževalne skupnosti, pomeni, da obveznosti podjetij industrije celuloze in papirja za financiranje svojega strokovnega šolstva v letu 1967 znašajo 654.000 N din ali 0,75% od bruto OD in ne 417.000 N din ali 0,48% bruto OD, kot je bilo prvotno mišljeno.

Papirniški oddelk Šolskega centra tiska in papirja je imel doslej zvezni značaj. Med njegove ustanovitelje je spadala tudi tovarna papirja na Reki. Ker je zainteresirana še nadalje za šolanje poklicnih papirničarjev na tem zavodu, bodo njeni samoupravni organi po vsej verjetnosti sprejeli tudi sklep, s katerim bi ta tovarna tudi spadala v omenjeno izobraževalno skupnost.

Dosedanji sistem financiranja strokovnega šolstva ni zagotavljal popolnega vpogleda v način poučevanja na strokovnih šolah s strani gospodarskih organiza-

cij. Tudi ni bilo zadostnega pregleda nad vpisi, nad profili kadrov, vsebino izobraževanja in podobnim. Zato je čisto prišlo do razkoraka med dejavnostmi šol in pa potrebami gospodarskih organizacij po strokovnih kadrih. Kot tak primer so navedli zastopniki podjetij na zboru prevelik vpis dijakinj na papirniški oddelk tehniške šole. Vemo namreč, da je značaj dela v papirnicah tak, da večina strokovnega kadra mora delati tudi v izmenah, kar pa zakon ženskam ne dovoljuje. Potrebe v laboratorijih ali na drugih delovnih mestih, kjer delajo samo v dopoldanski izmeni, pa niso tolikšne, kolikršno je število absolventk tehniške papirniške šole. Zato je razumljivo, da je ženski tehnični kader v papirniški stroki prav težko zaposliti. Nov sistem financiranja strokovnega šolstva pa take hibe odpravlja in zagotavlja gospodarstvu oziroma gospodarskim organizacijam, da bodo lahko neposredno vplivale na strokovno izobraževanje svojih kadrov. Zato še po tej strani lahko ocenimo nov sistem primernejši kot starega. Ta sistem postavlja v ospredje tudi vprašanje prispevkov, ki so jih doslej gospodarske organizacije dajale občinskimi in metobčinskimi šolskim skladom. Še vedno je pričakovati, da se bodo omenjeni občinski organi obračali na tovarne zaradi prispevka v občinske šolske fonde oziroma za pomoč pri financiranju splošnega šolstva.

Ker je že do uzakonitve načina financiranja strokovnega šolstva urejeno ločeno financiranje, tako za strokovno kot za splošno šolstvo, bodo gospodarske organizacije takšne zahteve lahko z upravičenostjo odklonile.

Po razpravi je zbor sprejel nekaj važnih sklepov in sicer: — Ustanovljamo posebno izobraževalno skupnost papirniške stroke, ki jo s strani industrije celuloze in papirja sestavljajo:

(Nadaljevanje na 4. strani)

Prebiralka in števka papirja pri delu. Članek o delovnih rezultatih ekonomske enote 1600 v papirnici Vevče objavljamo na 4. strani

SKLEPI DELAVSKEGA SVETA

NOV TK ZMS ZDRUŽENIH PAPIRNIC LJUBLJANA

VEVČE, JANUARJA — Člani novoizvoljenega tovarniškega komiteja ZMS smo imeli 12. 1. 1967 prvo redno sejo. Novi člani so bili izvoljeni na redni letni mladinski konferenci, ki je bila decembra 1966. Novo vodstvo mladinske organizacije sestavljajo: Boris Erbežnik, Ivan Garbajs, Franc Kralj, Nace Lampe, Tatjana Meglič, Stane Močnik, Anton Perko, Jože Saksida, Bojan Trtnik, Jože Žibert in Gabrijela Irman.

Vsi člani se zavedamo, kako velikega pomena je dobro delo komiteja, zato smo že na prvem sestanku konstituirali tovarniški komitej. Izvolili smo tudi člane nekaterih sekcij, ki so sestavni del dela mladinske organizacije. Dela smo se lotili resno, saj si želimo bolj aktivno mladinsko organizacijo.

Za predsednika TK ZMS je bila izvoljena tovarišica Gabrijela Irmanova, za sekretarja tovariš Bojan Trtnik in za blagajnika tovarišica Tatjana Meglič.

Novi člani sekcij pa so: za komisijo za izobraževanje in klubsko delo — predsednik Dušan Murovec, člana Tatjana Meglič in Gabrijela Irman,

za komisijo za tehnično izobraževanje — predsednik Jože Žibert, člana Jože Lesar in Franc Kralj,

za športno delo — predsednik Stane Močnik, člana Bojan Trtnik in Andrej Zupšek.

Poleg teh sekcij pa bodo še dalje delovale: strelska sekcija, šahovski klub in počitniška družina. Toda ne prepustimo vsega dela tovarniškemu komiteju. Vsi mladinci v tovarni moramo biti bolj aktivni, da ne bomo vedno in povsod poslušali kritike in očitke. Le tako bo naša mladinska organizacija delala uspešno in koristno.

Res, čakajo nas težave in neprijetnosti, vendar jih bomo s skupnim prizadevanjem in pogumom premostili.

I. J.

KOLIČEVO, JANUARJA — Delavski svet podjetja je na svojem 35. zasedanju sprejel naslednje sklepe:

■ Obravnaval in sprejel proizvodni in finančni plan za leto 1967. (Plan obravnava poseben sestavek v časopisu.)

■ Določil znesek za reprezentančne stroške za leto 1967 v višini 9.600 N din.

■ Odobril znesek za reklamne stroške za leto 1967 v višini 20.000 N dinarjev.

■ Sprejel plan investicijskega vzdrževanja v letu 1967 v skupnem znesku 1.660.000 N dinarjev.

■ Določil kalkulativno stopnjo stroškov za investicijsko vzdrževanje v višini 2,1 % od nabavne vrednosti revaloriziranih osnovnih sredstev. Če bo revalorizirana vrednost osnovnih sredstev, ki bo ugotovljena v postopku revalorizacije, bistveno odstopala od predvidene, se kalkulativna stopnja investicijskega vzdrževanja uporablja v taki višini, da vkalkulirani stroški investicijskega vzdrževanja v letu 1967 ne bodo presegli 1.260.000 N din.

■ Po sprejetem planu bodo v letu 1967 organizirane naslednje oblike izobraževanja v podjetju in izven, ter bodo zato uporabljena sredstva v višini 205.750 N din:

	N din
Izobraževanje v podjetju: dokončanje osnovne šole za odrasle	7.200
poklicna šola za odrasle	6.080
razni seminarji in predavanja	10.720
strokovne ekskurzije	6.000
počitniška praksa dijakov in nagrade vajencem	61.000
nabava strokovne literature in drugi stroški	6.000
	97.000

Izobraževanje izven podjetja:

	N din
štipendije študentom in dijakom	15.860
internatska oskrba dijakov Ind. pap. šole	282
prevozni stroški dijakom dodatna štipendija za uspeh	1.122
	4.140
šolnina za izredne dijake in študente	21.000

razni seminarji in posvetovanja	17.000
počitniška praksa dijakov Ind. pap. šole in drugi izdatki	21.150
	108.750

■ Obravnaval je in sprejel kratkoročni in dolgoročni plan finančnih sredstev za izvajanje varstva pri delu. Za leto 1967 so planirana sredstva:

	N din
za tehnično zaščito	65.000
za higiensko zdravstveno zaščito	79.300
za osebna zaščitna sredstva	63.070
za okrepčila in zdravstveno rekreacijo	352.223
	559.593

■ Obravnaval in sprejel dolgoročni plan za odpravo in saniranje žarišč, ki predstavljajo nevarnost za poškodbe in zdravje zaposlenih. Dolgoročni plan za dobo 10 let zajema naslednja dela:

1. zgraditi garderobo za posadko KS I
2. zgraditi sanitarije in higienske prostore za posadko KS II
3. zgraditi garderobo v kuhinji kleja
4. zgraditi garderobo za posadko PS I
5. zgraditi garderobo za posadko na holandcih PS I, PS II, KS I, KS II
6. zgraditi garderobo za prebiralke papirja in higienske prostore za žene
7. urediti delovni prostor za pakiranje bal in zvilkov
8. rekonstruirati pogon PS II
9. rekonstruirati pogon KS I
10. preurediti transmisijski pogon v SLO in to na holandcih in mešalnikih
11. urediti notranje prometne poti glede na vožnjo z vilicarji.

Obširno informacijo o revalorizaciji osnovnih sredstev je član delavskega sveta podal računovodja podjetja. Pri tem je naglasil, da zaradi različnih faktorjev obstaja možnost, da nekatere nove vrednosti ne bi bile realne. Zakonodajalec pa dopušča, da se nove vrednosti osnovnih sredstev še povečajo, ali pa zmanjšajo za določen procent. Z

namenom, da bi po revalorizaciji imeli naša osnovna sredstva ocenjena čim realneje, je predlagal, da delavski svet pooblasti komisijo za revalorizacijo osnovnih sredstev, da ona sama, ali pa po potrebi s sodelovanjem strokovnjakov, napravi ustrezne predloge delavskemu svetu v dokončno potrditev. Člani delavskega sveta so sprejeli predlog s pripombo, da komisija naknadno poroča o koeficientih.

Direktor podjetja je podal poročilo in pregled stroškov v zvezi s potovanjem v inozemstvo. V letu 1966 je bilo sedem potovanj in skupni stroški so znašali 19.182 N din. S poročilom so se člani delavskega sveta strinjali.

Odobril je prošnjo za izjemni kredit za dograditev hiše Miru Hribarju pod pogojem, če ima vse ustrezne dokumente za zidavo in da se izseli iz tovarniškega stanovanja v določenem roku.

Preizkus ročnih motornih žag

MEDVODE, DECEMBRA — V decembru 1966 so strokovnjaki Zavoda za zdravstveno in tehnično varnost Ljubljana opravili predpisane kontrolne meritve ročnih motornih žag za les. Ročne motorne žage kot delovne priprave imajo poleg vrste dobrih lastnosti tudi nekaj neprijetnih in verjetno v posameznih primerih celo človeku škodljivih lastnosti. Poleg tega, da ima ročna motorna žaga določeno težo, katere obremenitev mora delavec prenašati med delom, pa te naprave povzročajo še precej ropota in pa tresljaje. Trenutno še niso znani podrobni rezultati meritve, vendar pa osnovni podatki kažejo, da ročne motorne žage s svojim ropotom segajo že v za človeka znosno slušno področje. Ta zadeva je lahko dokaj neprijetna po občutkih, posledice pa se normalno pokažejo šele kas-

neje. Seveda pa te predpostavke veljajo le za primere, ko je uporabljena žaga vezana na celoten ali daljši delovni čas. Posredno, a vendar bistveno, vlogo pa igra pri tem jakost in sistem dušenja motorja in pa okolje, kjer se ta žaga uporablja. Za naše pogoje dela, ko se ročne motorne žage srednjih kapacitet uporabljajo že približno tri leta, ne predstavljajo posebnega problema, ker delavci delajo neposredno pri žaganju s temi žagami le po nekaj ur na vsaki izmeni. Vendar pa bi bilo kljub temu smotno, da se za ta dela uvedejo ušesni glušniki (antifoni).

V določilih o varstvu pri delu pa je predvideno, da se morajo izvršiti občasni zdravstveni pregledi delavcev, ki delajo s temi napravami. Kot del ugodnosti pa se lahko šteje tudi to, da se naši delavci pri žaganju menjajo po

Prejšnji mesec so v Medvodah opravili preizkus ročnih motornih žag. Meritve je opravil prof. Battestin, pri tem pa mu je pomagal tovariš Anton Dolinar

Les dragocena surovina in njegovo skladiščenje

VEVČE, JANUARJA — Kadar koli zaidem na lesni prostor, me nekaj stisne pri srcu, ko vidim, kako nam se les uničuje. Toliko bolj mi je hudo, ker sam odgovorjam za red na lesnem prostoru.

Zastarel način manipuliranja z lesom na lesnem prostoru nam onemogoča vsako sodobnejše skladiščenje in sortiranje razžaganega lesa, dolžine 1—2 m. Po sedanjem načinu skladiščenja nam letno zgine ca. 505 m³ zdravega lesa, ki ga uporabljamo za lege. Ne samo to: nam se pokvari še 3—4-krat toliko lesa, ko nam spodnje vrste lesa ob deževnih dnehi ležijo domala v vodi in blatu. Les se ne zrači, ampak črni, če ostane dalj časa na skladišču. Ta zastarel način je svoj čas bil edino možen, ko smo les dovažali samo z vagoni. Zdaj, ko ga dobivamo s kamioni, se nam ta stari način dela več ne obnese. Kako skladiščimo les v lesnem prostoru, je nam v tovarni vsem znano. Skladamo ga na lege, 2 m visoko. Lege položimo po tleh pravokotno na smer železniške proge in pravokotno na ozkotirno progo, po kateri vozimo les v brusilnico. Jasno je, da ne moremo na ta način postaviti skladovnic na betonske podstavke, ker bi pri pobiranju lesa podrli vse podstavke in lege s postavljanjem ozkotirne proge, po kateri vozijo les v brusilnico.

Tako zložen les bi bil še večja ovira za kamione, ki sedaj les dovažajo, ker ni dovolj prostora za odvijanje, da bi kamion pri-

peljal neovirano med skladovnicami. Če pa bi jih obrnilj za 90° tako, da bi stale paralelno na železniški tir oziroma na ozkotirno progo, bi bilo možno skladiščiti les na betonske podstavke. Med skladovnicami bi bil položen nepremični tir. Na koncih skladovnic pri brusilnici bi povezali vse ture z nepremičnim tirom in vrtilnim ploščami, ki bi bile neprenosljive. Kamioni bi uvozili pred skladovnice na enem koncu, na drugem pa razloženi ven. S tem odpade prečkanje kamionov čez ture, kar je zelo neugodno za šoferje in škodljivo za vozila. Ne samo, da bi toliko in toliko prihranili, dosegli bi tudi večji red na lesnem prostoru, boljše sortiranje lesa, kar je zdaj nemogoče. Vsaka skladovnica bi bila označena s kvalitetno stopnjo lesa, kar je zelo važno, dostop k vsaki skladovnici bi bil možen v vsakem času. Vsa zgoraj navedena škoda nam odpade, če bi bili pripravljene investirati ca. 500.000 S din za ozkotirno progo. Vrtilne plošče imamo, kakor tudi nekaj betonskih podstavkov, ostale bi izdelale zidarske delavnice. Kapaciteta lesnega prostora bi se res nekoliko zmanjšala, vendar bi še vedno lahko smotno uskladiščili 2000 prn nabavljene, očiščenega lesa in še domači očiščenj les.

Ta svoj predlog sem pred slabim letom dni razložil nekaterim strokovnim in vodilnim delavcem v tovarni. Moram reči, da sem dobil polno priznanje, samo na žalost je vse ostalo pri starem.

Zdaj sem se odločil, da to zadevo objavim v »Našem delu«, mogoče bom naletel na več razumevanja. K. D.

Pripravljalni tečaj za papirniško šolo odraslih

VEVČE, JANUARJA — Po koncu papirniške šole za odrasle sredi prihodnjega meseca, ko bo 18 kandidatov delalo izpite za poklic papirničarja, bomo začeli s pripravljalnimi tečajem za novo skupino delavcev za to šolo.

Ob dejstvu, da je poklicna usposobitev in zahtevano znanje na delovnem mestu v proizvodnji osnovni pogoj za zasedanje delovnega mesta papirničarja in za napredovanje, bomo letos jeseni odprli še en razred poklicne papirniške šole za odrasle. Organizacija šole je ob sodelovanju domačega izobraževalnega centra v rokah Solskega centra tiska in papirja v Ljubljani, ki nadzoruje potek šolanja in ob koncu pridobljena spričevala.

Tako pridobivanje poklica za odrasle bo zadnje v naši tovarni. Torej je tudi prilika še zadnja, zato priporočamo opis vsem tistim, ki poklica še nimajo in že zasedajo taka delovna mesta v proizvodnji papirja, ali pa se imajo namen, na podlagi pridobljene kvalifikacije, za ta mesta potegovati.

Poklicna šola zahteva kot pogoj za opis popolno osemletko. V izrednih primerih in na priporočilo delovne organizacije pa je dovolj

tudi manjša osnovna izobrazba. Jasno pa je, da tak kandidat le težko sledi učnemu programu poklicne šole, zlasti pa je praksa pokazala, da nastopajo težave posebnost v nekaterih strokovnih predmetih, kot so strokovna matematika, merjenje in regulacija, tehnologija celuloze in papirja in drugod.

Z namenom, da bi obiskovalcem šole, ki imajo dovolj osnovnega znanja, olajšali in omogočili nadaljnje izobraževanje, bomo predvidoma 18. februarja t.l. začeli s trimesečnim pripravljalnimi tečajem za poklicno šolo. Na tem tečaju se bodo udeleženci seznanili s snovjo matematike iz osemletke, z osnovami iz kemije in fizike ter začetki strojeslovja in elektrotehnike. Predavanja bodo trikrat ali štirikrat na teden v popoldanskem času, po 4 šolske ure na dan. Udeleženci bodo po končanem pripravljalnemu tečaju dobili potrdilo, s katerim se lahko opišejo na poklicno papirniško šolo pri Solskem centru tiska in papirja v Ljubljani — razred za odrasle, kjer se bo pouk začel septembra 1967, če bo dovolj prijavitelcev.

Prijave sprejema izobraževalni center podjetja do 10. februarja 1967.

izmenah in po času. Druga slaba lastnost motornih žag so tresljaji. Jakost in oblika tresljajev sta v glavnem pogojena tudi s sistemom in močjo motorja, kvaliteto podlage, količino materiala in kvaliteto materiala. Verjetno pa na tresljaje pomembno vpliva tudi sam sistem, oblika in dolžina rezilnega dela žage.

Namenoma ne želim navajati realnih vrednosti zahtev in norm glede zgornjih mej ropota in vibracij, ker bo ta lahko poglavje zase v obliki ugotovitev in smeric za odpravo pomanjkljivosti. Ob tej priložnosti so istočasno preizkusili še dva tipa manjših ročnih motornih žag (švedske in poljske), ki pridejo v poštev le za rezanje tanjšega lesa.

Večina ugotovitev pa kaže, da je in bo verjetno še precej časa za naše pogoje menda najbolj primerna prestavljiva cirkularna žaga, seveda z ustreznimi električnimi priključki in predpisanimi elementi in opremo (miza, zaščitna mreža, varovalne plošče in obloge). Vendar tudi ta cirkularna žaga ni brez posebnosti, katera lahko povzročijo nesrečo. V letu 1966 smo že imeli en primer lažje poškodbe na prstih roke. Verjetno pri tem delu igra precejšnjo vlogo izvežbanost in pa dosledno izvajanje varnostnih določil.

Zapiski popotnika

Prispevek ing. Janeza Hribarja po prvem semestru študija na Visoki tehnični šoli v Darmstadtu — katedra za papir

DARMSTADT, JANUARJA — Moje potovanje v Nemčijo se je pričelo že takoj od začetka z nevspešnostmi. Ravno na dan odhoda so bile v Avstriji velike poplave, pri katerih je bila prizadeta tudi železniška proga. Ker vlak ni mogel voziti v Nemčijo preko Beljaka, sem se moral odpeljati čez Židani most. Od tu smo se odpeljali pač po drugi poti v smeri Nemčije, zaradi česar je potovanje trajalo 7 ur dalj kot sicer. Kljub vsemu sem po 21 urah prispel v Darmstadt. To je kar prijetno manjše mesto z okoli 140.000 prebivalci in zelo bogato zgodovino. Mesto je bilo sicer med drugo svetovno vojno zelo razdejano. — Ca. 80% hiš je bilo porušeni. Vendar so skoraj vse pomembnejše zgradbe ostale cele, tako da še sedaj kažejo svojo nekdanjo podobo. Tu je zelo bogato založen in pomemben Hessenski deželni muzej, kjer sta se znanost in umetnost sešli pod skupno streho. Poleg skrbnih zbirk starin iz rimskih časov so tu stalne razstave svetovno znanih umetnikov. V mestu so potem še drugi manjši muzeji (Porzellan Muzej s primerki iz 18. in 19. stoletja) ter umetnostne ustanove (Kranichsteiner Musikinstitutcenter moderne in elektronične glasbe). Za literaturno izobrazbo skrbi več velikih knjižnic (Justus Liebig Haus, Hessenska deželna in visokošolska knjižnica z 800.000 knjigami ter Kennedy Haus — knjižnica in center ameriške literature). Poleg tehnične visoke šole so v mestu še ustanove za preizkušanje materialov, nemški inštitut za plastične mase, centralni urad za PTT zveze z ostalim svetom, nemški računski center, v gradnji pa je evropski računski center za vesoljske plete.

Darmstadt je znan kot center umetnikov, saj imajo tukaj po sebi imenovan kar del mesta, zato tudi ni čudno, da tako imenovani »Jugendstil«, katerega zastopnik v gradnji je bil pri nas arhitekt Plečnik, izvira tudi iz Darmstadta. Zaradi močno uničene industrije med drugo svetovno vojno se je po vojni pričela njena ponovna izgradnja. Vendar pa so bili mestni očetje tu bolj pametni kot drugje. Vsakdo, kdor je želel postaviti tovarno, je dobil brezplačno zemljišče, vendar pod pogojem, da bo postavil tovarno, ki ne bo delala ropota ali dima. Tako je v celem mestu le en velik tovarniški dimnik na strojni fakulteti za šolske poskuse. Zaradi take obveze so našle tu svoje mesto kemična industrija in tiskarstvo. Tu je velika kemična tovarna Merck, za nežnejši spol bolj znana tovarna ondulacijskih preparatov, tovarna ur Dergena, ter cela vrsta tiskarn. V predmestju sta za papirno industrijo znani tovarni Goebel ter Strecker. Pomemben pa je Darmstadt kot univerzitetno mesto. Tu je tehnična fakulteta z oddelki za strojništvo, elektrotehniko, gradbeništvo, kemijo, celulozno kemijo, plastične mase, arhitekturo ter gospodarstvo. Na strojni fakulteti sta pododdelka za papir in tiskarstvo s svojima inštitutoma. Tehnično fakulteto je ustanovil že v prejšnjem stoletju arhitekt Wagner — učitelj našega Plečnika. Zato sta gradbeništvo in arhitektura tukaj tudi najbolj pomembno zastopana. Univerzo obiskuje okoli 5000 študentov, od tega 1/10 inozemcev z vseh kontinentov sveta.

Takoj ob prihodu na šolo sem imel težave, ker zaradi ugleda svoje šole ne priznajo diplome nobene druge šole. Vendar so mi dovolili vpis v 5. semester, tako da sem lahko pričel z obiskovanjem predavanj in vaj.

Profesor Brecht, ki je direktor inštituta za papirno proizvodnjo, vodi tudi predavanja iz papirne stroke in sicer iz papirne proizvodnje, priprav za proizvodnjo

papirja ter preizkusov papirja, oziroma surovin. Pod njegovim vodstvom vodijo asistenti ter sodelavci ostale praktične vaje na inštitutu.

Enako je tudi na oddelku za celulozno kemijo, kjer vodi vse profesor Jayme. Tudi on predava in vodi predavanja iz celulozne kemije, tehnologije celuloze ter naravnih in umetnih vlaken.

Vsa predavanja so res na visoki ravni, saj vemo, da sta profesor Brecht kot profesor Jayme vodilna moža v papirniški znanosti. Zelo me je presenetil način predavanja, ki ni prav nič šolski. Vsa predavanja so spremljana z diapozitivi slik in diagramov, za vsako stvar, ki jo tolmači, pa pove tudi literaturo oziroma revijo, kjer je bilo o tem kaj več objavljeno oz. raztolmačenega. Zelo zanimive so ekskurzije po raznih tovarnah, ki naj še več pripomorejo k praktičnemu znanju.

Tiskarski mogotec Axel Springer je dal pred nekaj leti zgraditi v Darmstadtu zelo moderno tiskarno. Ekskurzija v to tiskarno je bila zelo zanimiva, saj tiskajo res po najmodernejših delovnih postopkih. Vsak teden natisajo 2 milijona revije »Hör zu« v štiribarvnem tisku po postopku globinskega tiska. Vse, razen tilmov, fotoposnetkov barvnih strani revije, kar dobe iz centrale v Hamburgu dva tedna pred izidom revije, naredo sami. Ko z avionsko pošto dobe fotoposnetke, prično s pripravo valjev za tisk. Teh je treba narediti kar celo množico. Za revijo, ki izide na 64 straneh, naredo za vsako barvo po dva valja. Ker na osmih straneh naenkrat tiskajo z enim valjem, jih je še vedno potrebno 64. Jekleni valj pokrivajo, prebrusijo na gladko površino, s filmom napravijo na površino zeleni obris, jedkajo ter nato cel valj ponovno ponikljajo, da dobi odpornejšo površino. Kljub vsemogojim vmesnim kontrolam gre valj na koncu še enkrat na pregled, kjer mojster svojega poklica na roko izreže ali dodaja posamezne črke ali obrise na valj. Tako pripravljene valji gredo v tiskarski stroj, ki je sestavljen iz štirih kompletov za štiribarvni tisk. Tisk teče nemoteno od ponedeljka do četrta, ter v tem času natisajo omenjeno veliko število primerkov. Že v petek pa imajo čiščenje stroja ter eventualno reparaturo. Reparature so organizirane tako, da stalno menjajo dele stroja, ki so podvrženi obrabi. S tem zastojev zaradi popravil sploh ni. Ker imajo 16 barvnih tiskarskih strojnih enot (ena je po delih v rezervi), pri njih menjavajo dele tako, da je vsako leto stroj enkrat v celoti zamenjan, ne glede na to, če je bilo to potrebno ali ne.

Zelo zanimiva je zgradba tiskarne. Kot vse moderne tovarne, je tudi ta zgrajena v lahki izvedbi — za 10 let. V tem času se mora izplačati. Upravno poslopje kot tudi delovni prostori so urejeni v montažni izvedbi iz lahkega betona. V upravnem posloplju so stene montažne, vse električne napeljave so položene prosto po steni, stene pa neometane. Streha je narejena iz I nosilcev ter so na to položene izolirne plošče lahkega betona. Vse to je prepletkano s plastično barvo. Pri vsej enostavnosti ni izgled nič slabši od klasične gradnje, a mnogo cenejši. Delovne prostore ogrevajo s kaloriferji. S klimatskimi problemi nimajo težav. Tudi kotlarna je sezidana z žlindrinimi votlači, prepletkanimi s plastično barvo. Kot streha služijo tukaj I nosilci, ter naje položen salonit. Vsa vrata in okna so železna. Za tisk uporabljajo samo premazni ilustracijski papir, ki ga skladiščijo obvezno pokončno v 5 legah. Zato imajo tudi posebno prirejen viličar z ekstremno dolgim dvigom. Ves papir, ki ga dobe, je skrbno za-

pakiran v sloj 5 mm debele lenke in še natron papir. Ker vedo, da samo 1 cm debel sloj papirnega zvitka, ki ga je treba odstraniti zaradi eventualne poškodbe, tvori že ca. 15.000 m dolg papirni trak, postavljajo dobaviteljem papirja prav točne zahteve. Tako tudi zvitek, ki je dobavljen leže, lahko dobi zaradi teže nad njim prevažanega zvitka močne deformacije, ki lahko povzročajo velike sile pri odvijanju. Menjavanje papirnega zvitka na stroju je avtomatično regulirano s fotocelicami po ameriškem HUCK patentu, tako da sploh ni potrebno zmanjšati hitrosti pri menjavanju papirnega zvitka ter lahko ves čas delajo z nemoteno hitrostjo ca. 500 m/min.

Uporabljajo specialne barve za globinski tisk, proizvod tovarne Gebr. Hartmann. Te barve so zelo kvalitetne, z močno adhezivnostjo. Tovarna Gebr. Hartmann izdeluje barve po Flashing-postopku. Od pigmenta, ki ga dobe od tovarne barv BASF, najprej izločijo vso vodo, ker ta pigment ob dodatku olja in mešanju v gnetilcu prevzame olje nase, vodo pa izloči. To je čisti fizikalni pojav, postopek pa je tako imenovani Flashing postopek. Temu oljnemu pigmentu nato dodajo še druge dodatke, mineralna olja in umetne smole z močnim vmesnim gnetenjem, tako da dobe barvo res fine zrnatosti.

Tudi ta tovarna je nova, sicer s staro tradicijo, ki je ostala v Vzhodni Nemčiji ter kvaliteto, ki jo tu razvija dalje. Zato ni čudno, da imajo zastopstva v 15 državah, po licenci pa dela njihove barve še 8 držav.

Imajo svoj preizkusni laboratorij, kjer vsak tiskarski papir preizkusijo na kvaliteti ter nato na njem še svojo barvo, za kar imajo tri manjše tiskarske stroje.

Povsod sem videl, da od papirja zahtevajo res ogromne kvalitete, zato ima tudi vsaka predelovalna tovarna svojo vstopno kontrolo, da jim ne morejo papirne tovarne prodajati nekvalitetnega blaga, celulozne pa ne njim trde celuloze za mehko. Konkurenca v Nemčiji je zelo visoka, saj je že 318 tovarn, ki izdelujejo lesovino, celulozo in papir. Pri tem je 1/10 premaznega papirja in bomo morali močno skrbeti za kvaliteto papirja, če se hočemo približati konkurenčnosti na inozemskem trgu.

J. H.

Več deset tisoč kg papirja naložijo na kamione ali v vagone vsak dan iz skladišča gotovih izdelkov

Delovni invalidi v tovarni in njihova zaposlitev

VEVČE, JANUARJA — Čeprav številni nesreč v podjetju pada, je še vedno preveč takih, ki nastanejo zaradi neprevidnosti delavca. Včasih pa je slučaj tak, da se je težko izogniti nesreči, čeprav so delavci poučeni o nevarnostih in čeprav so varnostne naprave na mestu. Bodi karkoli, pride letno enkrat ali dvakrat do nezgod, ki imajo za posledico invalidnost — ponesrečenega delavca. Ta invalidnost je lahko manjša ali večja in trajnejšega značaja.

Tu ne gre za statistično ugotavljanje, ampak za težave okoli zaposlitve delovnih invalidov, če po preboleli bolezni zaradi obratne nezgode ne morejo opravljati več tistega dela, ki so ga opravljali pred nezgodo. Kar preveč je že ustaljeno mnenje ponesrečenec samih, pa tudi večine vodstvenih delavcev v proizvodnji, češ, bo pa šel tak človek za vratarja. V tovarni imamo le tri taka delovna mesta, zasedena dvakrat s po dvema človekoma, enkrat pa s štirimi. Če bi se samo en človek letno ponesrečil do invalidnosti, bi bilo kandidatov za vratarje že več kot preveč, kako šele, če je teh primerov več. Tako nastopi ob vsakem primeru problem, ki ga naj avtomatično reši kadrovska služba ali natančneje kadrovik. Se tako dobra volja in iznajdljivost pri tem odpove. Vprašanje pa je rešljivo na drugi način, kjer je nujno, da sodeluje tudi invalid sam. V tovarni so namreč še druga delovna mesta, kjer bi delovni invalidi brez večjih težav lahko delali, če bi bili za to usposobljeni. Zato je v takih primerih nujna prekvali-

fikacija delavca, ki pa zahteva dodatno izobraževanje, ali pa celo šolanje od osnov dalje. To pa ni mogoče, če delavec sam ni voljan sprejeti pogojev, ki mu jih v takih primerih predlaga kadrovska služba. Največkrat postanejo invalidi ljudje iz nekvalificiranih delovnih mest in kot taki nimajo osnovnošolske izobrazbe, ki pa je potrebna tudi in še posebno za opravljanje vratarske službe, da ne govorimo o delovnih mestih, ki zahtevajo tudi strokovno znanje in usposobljenost.

Tako torej lahko pridemo do sklepa, da bodo morali v bodoče tudi invalidi sami sodelovati, če bodo hoteli, da se bo zanje našlo primerno delovno mesto. Njihovo sodelovanje bo v glavnem pomenilo: izobraževanje za prekvalifikacijo, pa čeprav se bo to izobraževanje pričelo prav z osnovami, tj. z osemletko in nato naprej — za papirničarsko ali kako drugo stroko v zvezi z našo proizvodnjo ali pomožno dejavnostjo. V nasprotnem primeru res ne bo več mogoče kakorkoli pomagati vsem, ki pridejo v tak položaj. Seveda je proces prekvalifikacije včasih dolg in lahko traja tudi več let. Da pa delavec pri tem ne bi bil tudi materialno oškodovan, se lahko poslužimo dajatev v obliki štipendiranja, kar predvideva pravilnik o izobraževanju in štipendiranju, in kar se ob vsakem primeru regulira z ustrezno pogodbo. Odklonitev teh možnosti in takšne rešitve prizadetih pa povzroči težje rešljiv problem tako za podjetje kot za prizadete, če bi bili pripravljeni sami sodelovati.

Papirniški pihalni orkester je sprejel plan za leto 1967

VEVČE, JANUARJA — Papirniški pihalni orkester je imel 25. XII. 1966 občni zbor, na katerem je ugotovljeno uspešno delo v preteklem letu in sprejel program dela za leto 1967.

Uspehi, ki jih ugotovljamo za preteklo leto, so plod redne dvakratredne vaje. Zrcalijo pa se v številnih nastopih, ki jih je imel. Vseh nastopov je bilo 58, izmed katerih so najpomembnejši: koncertov na vseh proslavah ob državnih praznikih. Sodeloval je tudi na vseh prireditvah, katerih prireditelj je bila Papirnica Vevče ali pa sindikalna podružnica. Bilo je dvoje gostovanj: Prvo v Novigradu, kjer je v našem počitniškem domu izvajal promenačni koncert, po koncertu pa plesno glasbo. Drugo, bolj pomembno, pa je bilo gostovanje v Avstriji, oziroma izmenjava gostovanj s Papirniškimi pihalnim orkestrom iz Gratkorna. To gostovanje je bilo dvodnevno in se je vevški pihalni orkester poleg koncerta, ki ga je izvajal v Gratkornu, udeležil tudi srečanja z okoliškimi pihalnimi orkestri. Od petih, kolikor orkestrom je bilo na tem srečanju, je vevški požel največ priznanj, pa ne zato, ker

je bil gostujoči orkester, ampak je po kvaliteti igranja to tudi zaslužil.

Poleg pihalnega orkestra pa se nam je v preteklem letu prvič predstavil novoustanovljeni veliki zabavni orkester s koncertom zabavne glasbe v Polju. Razen tega je gostoval še v Zalogu, Dolu in Zadobrovi. Ob prvem letu svojega obstoja mu k takemu uspehu čestitamo in mu želimo v bodoče še dosti napredka.

Tudi mala plesna ansambla »Amores« in »Mladi prijatelji« nista zaostajala s svojim delom, saj smo lahko marsikatero soboto slišali, ko sta v DUR igrala za ples. Nista manjkala tudi na proslavi 8. marca, srečanju z upokojenci, praznovanju dedka Mraza in na drugih prireditvah.

V razpravi na občnem zboru so sodelovali tudi gostje: tovarišica Zvonka Nagode, tajnica obč. sveta zveze kulturno prosvetnih organizacij, Tone Novak, sekretar podjetja, in Ivan Benedik, predsednik sindikalne podružnice. Slišali smo mnogo pohvalnih besed in napotkov za bodoče delo. Veliko se je razpravljalo o klubu občanov, ki kljub primernim pro-

storom ni uspel zaživeti. Ugotovljeno je bilo, da je glavni vzrok, da prostori samevajo brez obiskovalcev, to, da nobena od organizacij, pa naj bo to sindikalna podružnica ali pa mladinska organizacija, ni pokazala preveč zanimanja za to delo. Sprejet je bil sklep, da bo pihalni orkester ob pomoči ostalih organizacij skušal urediti članom kolektiva po delovnem času razvedrilo ob čitanju revij, igranju šaha in podobno.

Program dela, ki je bil soglasno sprejet, je zelo obširen in bo zahteval od vsakega člana popolno sodelovanje. Naj naštejemo nekaj najpomembnejših točk tega programa:

1. Za člane kolektiva in za okoliške prebivalce bo v poletnih mesecih od meseca maja do avgusta vsak četrtek izvajal pred DUR promenadni koncert in sicer izmenoma pihalni orkester in pa zabavni ansambl.

2. Pri praznovanju 125-letnice ustanovitve Papirnice Vevče bomo skušali organizirati srečanje papirniških pihalnih orkestrom v Sloveniji in s tem prispevati k proslavi tega jubileja. N. Z.

Enajst izkušenih, vestnih, dobrih sodelavcev nas je zapustilo

(Nadaljevanje s 1. strani)

dogodke v podjetju, na tiste dogodke, o katerih vsak upokojenec do konca svojih dni v veseli družbi še vedno rad kaj pove. Da bi beseda boljše tekla, so si sem pa tja nazdravili, tako da je bilo vzdušje prav pristrčno.

Po tem skupnem slovesu se je vsak novi upokojenec poslovil še v svojem oddelku. Tam je bilo tudi prijetno in pristrčno, a še bolj domače. Delovni tovariši so svoje dolgoletne vzornike obdarovali in jim s krepkim stiskom rok, objemanjem, sem pa tja tudi s solzami v očeh, želeli vse dobro, zlasti pa mnogo zdravja in dolgo uživanje zasluženega pokoja.

Anton Cimprič je bil v podjetju nad 19 let. Zaposlen kot visoko kvalificirani tesar v ekonomski enoti 1803 je bil marljiv in soliden. S posebno ljubeznijo do svojega dela je dal tovarni svoj delež, kar mu priznavajo tako

Kristina Anžič

pogrešala nabavna služba, še bolj pa člani kolektiva, ki odhajajo na letni odmor v naš počitniški dom. Kot sodelavec in človek je bil vedno pripravljen napraviti uslugo z dobro voljo in pristrčnim odnosom. Navajen reda in vestnosti doma in v službi, je negoval svoja vozila do potankosti. Zato ni čudno, da je kot šofer — nabavljač prevozil za tovarno nad 450.000 km, ne da bi napravil škode na vozilih. Štiristopetdeset tisoč kilometrov predstavlja 11-kratno razdaljo okoli zemlje, kar je tudi sam s ponosom povedal.

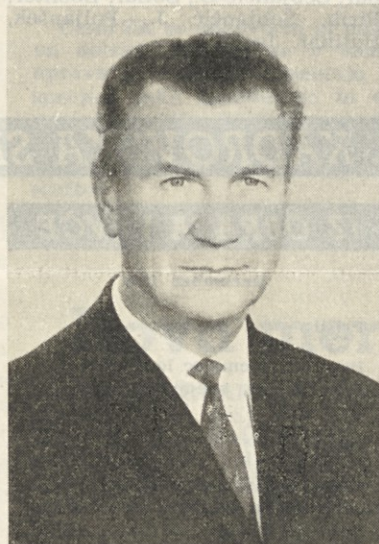

Anton Cimprič

njegovi vodstveni delavci, kakor tudi sodelavci, ki jim je bil vsekozi dober tovariš.

Zgibalke papirja so se poslovile od sodelavke **Kristine Anžič**. Vedno nasmejana in dobre volje ter marljivo zgibalko bodo pogrešale. Pri nas je bila nad 12 let. Čez njene roke je šlo nešteto pol papirja v nadaljnjo predelavo ali takojšnjo uporabo.

Anton Ham je bil v tovarni skoraj 19 let. Nad vse vesten, gibčen in marljiv, je odlično skrbel za nabavno službo. Ni pa delal samo to. Dobro smo ga poznali kot izrednega upravnika počitniških domov. Zato ga bo resno

Anton Ham

Anton Holozan je prišel v tovarno 30. 11. 1920. Menda ni bilo orodja v tovarni, ki se ga kot orodjar ne bi lotil. Njegovo »kra-

ljestvo« ob reparaturnih delavnicah je bilo urejeno, kot zahteva delovni red. Od predstojnikov do zadnjega ključavničarja, prav vsi so bili z njim zadovoljni. Od nastopa v tovarni do upokojitve mu je redno delo prekinilo le vojno ujetništvo.

Jože Kramar je bil prijavljen v podjetju od 27. 11. 1946. Kot borec-invalid je zasedal delovno mesto vratarja pri glavnem vходу. Odgovorna služba mu je bila poleg nujnosti tudi v veselje, kar smo ugotavljali iz njegove rednosti in prizadevnosti.

Anton Holozan

Etbin Fink izhaja iz stare papirničarske družine. Kot vodja montažne skupine v ekonomski enoti 1801 se je večina delovne

Jože Kramar

Etbin Fink

dobe ukvarjal z brušenjem vseh vrst valjev, ki jih papirničarji rabimo v svojem delovnem procesu. Preciznost, ki jo narekuje karakterističnost tega dela, mu je bila prirojena. Zato je bil kot nalašč prav on usposobljen za opravljanje tega dela. Ni brusil samo za potrebe domače tovarne, ampak so tudi drugi radi prišli, da bi jim zanesljivo uredil zadevne strojne dele. Nad 42-letna delovna doba je dokaz njegove zanesljivosti pri delu.

Tudi **Adolf Tolmajner** je bil vodja montažne skupine v oddelku remontnih delavnic. Ko se je izučil, je kot 19-letni mladenič nastopil službo v tovarni kot ključavničar, kasneje pa bil zaposlen kot šofer osebnega avtomobila. Ze pred vojno, zlasti pa po vojni, ga nismo srečavali samo pri marljivem delu v delavnicah, ampak tudi kot sodelavca pri prosvetno-kulturnem udejstvovanju na odrih in v pevskih zborih. Tudi za te vrste dela je bil sposoben in kot eden redkih čutil poslanstvo delovnega človeka pri kulturno-prosvetnem udejstvovanju.

Miha Trtnik je po izučitvi nastopil na delovnem mestu strojnega ključavničarja 2. 5. 1932. Ob prizadevnem delu se je strokovno vedno bolj usposabljal in po mojstrskem izpitu postal vodja kovinarske delavnice. Njegova organizacijska sposobnost in pravilno pojmovanje medsebojnih odnosov sta prispevala toliko, da je delo v reparaturnih delavnicah vseskozi dobro potekalo. Če so nastopile še take težave ali je bilo delo še tako komplicirano so delavnice delo do kraja in v redu opravile, kar se je poznalo pri večjih delih, kot so remontni in rekonstrukcije strojev in naprav. Čeprav je imel Miha tudi doma mnogo opravkov, je vendar prebil večji del vsakega dneva v tovarni na delovnem mestu, da bi delo teklo nemoteno in prav.

Viktor Zajc, njegov poklic je papirničar, njegov konjiček pa ribolov in gobarstvo. Delo v tovarni je nastopil 27. 8. 1927. Delal je na vseh delovnih mestih pri papirnem stroju in zaradi svoje sposobnosti in prizadevnosti postal tudi strojevodja papirnega stroja. Drugi papirni stroj je bil njegov ljubljenec. Pazil je nanj in proizvajal tone in tone papirja in kartona, vmes pa mnogo prispeval pri uvajanju mlajših v delo. Ob prostem času pa je rad stopil s svojo ribiško palico k vodi na mrehe, kline, pečenke, od časa do časa pa tudi na ščuke. Ob primernem letnem času pa ga je bilo pogosto srečati med drevjem, kjer je na »svojih terenih« nabiral gobe; le redko je prišel domov praznih rok. Ker je to njegov konjiček, on pa še dovolj pri moči, mu verjamemo in želimo, da bo še užival v tej zabavi.

Adolf Tolmajner

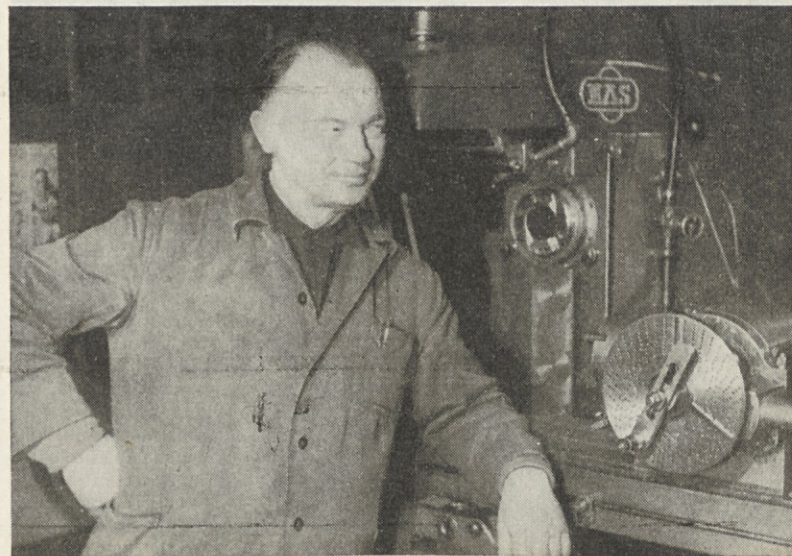
Leopoldina Zupančič je bila zadnja leta zaposlena kot čistilka. Čeprav je bila v tovarni razmeroma kratko dobo, moremo o njej govoriti le pohvalno, saj se je človek, ko je stopil v prostore, ki jih je ona počistila, ozrl z zadovoljstvom. Čeprav se je skozi življenje prebijala malo težje, je v

Viktor Zajc

Ključavničarji, kovači, varilci, kleparji in drugi so se zadnji dan pred odhodom Mihe v pokoj zbrali okoli svojega mojstra

Miha Trtnik

(Nadaljevanje na 8. strani)

ENAJST IZKUŠENIH, VESTNIH, DOBRIH SODELAVCEV NAS JE ZAPUSTILO

(Nadaljevanje s 7. strani)

Leopoldina Zupančič

pokoj stopila kot dobra delavka in časti vredna žena in mati.

Alojz Trilar je bil v tovarni od 7. 5. 1930. Zadnja leta smo ga dobili v skladišču električnega materiala, kjer je vestno opravljalo delo skladiščnika. Ze prej pa je bil desna roka skladiščnika reparaturnega materiala. Tudi njega bomo kot dobrega sodelavca in še boljšega tovariša težko pogrešali.

Alojz Trilar

Ko so vsem enajstim člani uprave in samoupravnih organov, zlasti pa njihovih ožjih sodelavci že zaželeli obilo lepih, zdravih in zadovoljnih let uživanja pokoja, se temu pridružujemo še ostali, posebno pa uredništvo »Našega dela«.

Vsako leto se bomo pred praznikom republike gotovo dobili z njimi na skupnem sestanku z upokojenci, kjer bodo povedali, kako so preživeli prvo leto po upokojitvi, kako se počutijo in še kaj.

Sele sredi januarja je bila zima naklonjena športnikom — ljubiteljem ledene ploskve, ki nimajo umetnega drsališča. 11. januarja so že pripravili led na igrišču pri letnem bazenu na Vevčah

ŠPORT HOKEJSKE NOVICE

VEVČE, JANUARJA — Živahna aktivnost hokejskega kluba Slavija se ne kaže samo v rednih treningih, pač pa tudi v številnih tekmah. O kvalifikacijskih tekmah za vstop v zvezno ligo smo že poročali, v naslednjem pa bralcem objavljamo na kratko potek nekaterih prijateljskih tekem:

Jesenice, 18. 12. 1966.

V prijateljski tekmi je mlado moštvo Jesenic okrepljeno z igralci Kranjske gore premagalo Slavijo s 5:3; tretjine 3:0, 1:1, 1:2. Gole za Jesenice so dosegli Sotlar, Pirc, Hiti, Petač in Jan M. Za Slavijo pa Lovše, Lampe in Kvartuh Franci. Moštvo Slavije se je pokazalo kot dobro vigrana ekipa, ki je bila enakovredna moštvu Jesenic, predvsem v zadnjih dveh tretjinah. Pri Slaviji se je posebno izkazal golman Lamovšek.

Jesenice, 28. 12. 1966.

V srečanju mladinskih ekip Jesenic in Slavije so domačini premočno zmagali z 8:2; tretjine 2:0, 3:0, 3:2. Za domačine so gole dosegli Poljanšek 2, Košir 2, Sotlar, Jan M., Čemažar, Potočar, za Slavijo pa Lešnjak in Kvartuh. Tekma se je igrala v zelo slabih pogojih, saj je med celo tekmo padal dež ter je bilo igrišče pod vodo. Na takem igrišču so se domačini bolje znašli in zato zmagali z visokim rezultatom.

Ljubljana, 29. 12. 1966.

V trening tekmi je Slavija premagala Olimpijo s 3:2. Gole za

Treningi hokejske ekipe »Slavije« trajajo zaradi zasedenosti Športne hale Tivoli tudi pozno v noč. Na sliki: prizor s treninga 9. januarja letos

Slavijo so dosegli Lešnjak, Repina in Lampe, za Olimpijo pa Zupančič in Vnuk. Olimpija je v začetku podcenjevala nasprotnika, kar se jim je pozneje maščevalo in so tako doživeli nepričakovan poraz.

Vevče, 14. 1. 1967.

Vevškim hokejskim delavcem je naposled le uspelo, da po presledku dveh let zopet usposobijo ledeno ploskev na Vevčah. To je menda tudi zadnja hokejska ploskev na Vevčah, ker se že spomladi predvideva začetek gradnje 50 m plavalnega bazena na istem prostoru, kjer je sedaj igrišče za hokej.

V prvi letošnji tekmi na Vevčah so hokejisti Slavije slavili zmago nad mladinskim moštvom Jesenic. Rezultat je bil 5:4 (0:0, 3:3, 2:1). Gole za Slavijo so dosegli: Thuma 2, Lamovšek Vik, Domijan in Gostinčar po enega,

za Jesenice pa Čemažar, Sotlar, Jan in Žbonter.

Moštvi sta nastopili v naslednjih postavah:

Slavija: Lamovšek Franc, Zajc, Lamovšek Vik, Esih, Mirnik, Repina, Domijan, Lampe, Kvartuh, Lešnjak Franc, Lovše, Thuma, Lešnjak, Poljanec, Gostinčar, Kos.

Jesenice: Košir, Rožič, Čemažar, Jan, Jagodic, Gerdej, Entlihar, Sebjančič D., Sotlar, Žbonter, Pirih, Sebjančič J., Poljanšek, Butinar, Jacur.

Tekma je bila precej živahna in na momente razburljiva. Hokejisti Slavije bi lahko dosegli boljši rezultat, če napadalci ne bi bili tako nespretni. Tri gole so dosegli obrambni igralci. Pri Slaviji ne bi mogli nikogar posebej pohvaliti, razen požrtvovalnosti nekaterih posameznikov. Ekipa Jesenic se je predstavila kot dobro vigrana ekipa, ki bo verjetno letos v mladinskem prvenstvu segla po najvišjem naslovu.

Gledalcev je bilo okoli 200.

P. J.

KADROVSKA SLUŽBA POROČA

IZ OBRATA VEVČE

December 1966

Prišli:

Ivan Irt, snemalec lesovine
Jože Kuhar, snemalec lesovine

Odšli:

Alojz Trilar, upokojen
Jože Weiss, odšel na lastno željo
Terezija Trtnik, na lastno željo
Ethin Fink, upokojen
Leopoldina Zupančič, upokojena
Adolf Tolmajner, upokojen
Viktor Zajc, upokojen
Anton Holozan, upokojen
Miha Trtnik, upokojen
Anton Ham, upokojen
Jože Kramar, upokojen
Anton Cimprič, upokojen
Kristina Anžič, upokojena

V mesecu decembru je vložilo prošnjo za sprejem v delovno razmerje 18 prosilcev z naslednjo šolsko izobrazbo:

visoka šola — 1 prosilec
srednja šola — 1 prosilec
poklicna šola — 3 prosilci
popolna osnovna šola — 7 prosilcev
nepopolna osnovna šola — 6 prosilcev

Poročili so se:

Mirko Skvorec z Milko Miklič
Ljubo Zabukovec z Jelko Čeh
Drago Vasilič z Anico Benko
Alojz Vrtačič z Vido Novak
Marjan Pavšič z Marjano Bernot
Cenka Lambergar z Doretom Zidarjem

Ivanka Kržin s Francetom Lambergarjem
Asim Musič z Emsijo Kurtovič

Cestitamo!

Rodili so se:

Antonu Galetu, hči Jožica
Ademu Duranoviču, hči Azra
Viktoriji Končar, sin Igor
Matiji Dukariču, sin Stefan
Ljubu Zabukovec, sin Igor
Francu Golobiču, sin Franci
Miru Erklavcu, sin Marijan
Mileni Babnik, sin Aleksander
dipl. ing. Majdi Zemva, hči

Cestitamo!

IZ OBRATA MEDVODE

V decembru sta se zaposlila:

Julka Ločniškar, čistilka pisarn
Janez Korbič, električar IV (sprejet za določen čas)

V decembru je odšel:

Andrej Jarc, upokojen

IZ OBRATA KOLIČEVO

V mesecu decembru 1966 so odšli iz podjetja:

Viktor Lavrič — odšel na odsluženo vojaškega roka
Boris Rupar — odšel na odsluženo vojaškega roka
Marija Hrovat — prenehanje dela s privolitvijo delavca
Tomaž Trampuž — umrl
Anton Andrejka — upokojen

Rojstva:

Tilki Kos se je rodil sin Marjan,
Ivanu Lipovšku se je rodil sin Roman,
Vidi Slovnik se je rodil sin Edward,
Stanetu Lazniku se je rodil sin Gregor,
Jakobu Rotarju se je rodil sin Damjan,
Janezu Burja sta se rodila hčerka Metka in sin Janez,
Francu Cerarju se je rodil sin Silvo.

Cestitamo!

NAŠE DELO

Glasilo delovnih kolektivov Združenih papirnic Ljubljana in Papirnice Količevo. — Izdajata delavska sveta omenjenih tovarn. — Izhaja vsak mesec. — Odgovorni urednik Stane Robida. — Uredniški odbor: Ivan Bogovič, Janez Gašperin, Milan Korošec, Jože Lejko, Ljubo Milič, Tone Novak in Stane Skok. — Uredil Danilo Domanjko (Delavska enotnost). — Tiska tiskarna »Toneta Tomšiča« v Ljubljani

Naša sindikalna knjižnica

VEVČE, JANUARJA — Sindikalna knjižnica je tudi v preteklem letu redno in uspešno delovala. Posebno šolska mladina višjih razredov jo je marljivo obiskovala, ko je iskala potrebne knjige za svoje obvezno čtivo. Pa tudi drugi so radi segali po lepi knjigi, saj kaže pregled, da je knjižnico obiskalo 349 vajencev, 296 proizvajalcev in 118 namoščenec. V knjižnico je prišlo skupno 1664 oseb, vendar so izposojene knjige prebrali tudi njihovi svojci doma. Tako mirno lahko trdimo, da je bilo vseh čitalcev več kot 2000. Vseh knjig je bilo izposojenih nekaj nad 4.900. Vsa hvala gre vodstvu sindikalne podružnice, ki omogoča redno nabavljanje novih knjig.

Letos se je knjižni fond povečal za 182 knjig: odkupili smo 152 novih leposlovnih knjig, 30 pa smo jih dobili od strokovne knjižnice, ker niso ustrezale po vsebini njihovim potrebam.

Opozoril bi rad na nekatere knjige iz zadnjih nabavk. ZADNJI DNEVI BENITA MUSOLINIJA nam prikazuje žalosten konec človeka, ki je vedno s polnimi usti govoril o veličini svojega poslanstva. Knjiga SKOZI PLAMENE PRVE SVETOVNE VOJNE je namenjena slovenskemu vojaku, ki je služil v sestavi bivšega 27. ljubljanskega pešpolka, pozneje preimenovanega v 2. polk gorskih strelcev, in pa v sestavi 27. domobranskega pešpolka. Zanimiv roman ANGELIKA je dobil novo poglavje ANGELIKA UPORNICA. Nemški pisatelj Remarque je sedaj skoraj v celoti preveden: NA ZAHODU NIČ NOVEGA, ČRNI OBELISK, SLAVOLOK ZMAGE, LJUBI SVOJEGA BLIŽNJEGA, VRNITEV in ISKRA ŽIVLJENJA. Za nas najzanimivejša knjiga pa je vsekakor SV. URH, knjiga o grozodejstvih iz naše neposredne bližine. V njej so opisani mnogi dogodki iz polpretekle dobe in mnoge znane osebe. O veličini narodnoosvobodilne borbe govore knjige BOJ POD TRIGLAVOM, GRADNIKOVA BRIGADA in MACEK S ČELADO. Naši malčki pa bodo radi segali po OTOKU ZAKLADOV, LAZNJIVEM KLJUKCU in SNEGULČICI.

Knjižnica ima polne police zanimivega čtiva — za vsakega nekaj po njegovem okusu. Pridite in prepričajte se! Knjižnica je odprta vsak ponedeljek od 18. do 19. in vsak četrtek od 18. do 20. ure.

J. M.